

SINGLE COPIES PRICE FOURPENCE.

No. 1.

THE

November, 1903.

ESPERANTIST

The Esperanto Gazette for the spreading
of the International Language.

Edited by H. BOLINGBROKE MUDIE.

ANNUAL SUBSCRIPTION: 3/- (4 francs; 1½ roubles; 75 cents).

Published by THE ESPERANTO CLUB, 41, Outer Temple, London, W.C.

CONTENTS.

	PAGE
ESPERANTO (W. T. Stead)	1-2
EDITOR'S PAGE	3
ITALIAN SUMMER (C. Bicknell)	4
"THE TEMPEST" (translated by A. Motteau)	5
ESPERANTO IN DAILY LIFE (J. Ellis)	6
ESPERANTO IN SHORTHAND (G. Ledger)	7
A SAILOR'S LIFE (Ben Elmy)	8
FROM FOREIGN COMRADES	9
HUMOROUS SIDE OF TELEGRAPHY (C. F. Hayes)	10
CORRESPONDENCE PAGE	11
VARIOUS ITEMS OF INTEREST	12
OUR BEST FRIENDS (E. A. Lawrence)	13
SYNOPSIS OF GRAMMAR	14-15
AN ORIGINAL MARCH (A. Motteau)	16

The HON. SECRETARIES of ESPERANTO SOCIETIES are

- BOURNEMOUTH, I. F. H. Woodward, Esq.,
Norwood, St. Swithin's Road.
- DUBLIN, C. Fournier, Esq.,
Celtic Association, St. Stephen's Green.
- EDINBURGH, Miss Tweedie, M.A.,
2, Spence Street.
- GLASGOW, J. Hunter, Esq.,
138, Darnley Street, Pollokshields.
- HUDDERSFIELD, G. H. Taylor, Esq.,
13, Birkly Hall Road.
- KEIGHLEY, J. Ellis, Esq.,
Compton Buildings, Bow Street.
- LONDON, H. Bolingbroke Mudie,
41, Outer Temple, W.C.
- MANCHESTER, Dr. A. von Mayer,
Central Hall.
- NEWCASTLE, H. W. Clephan, Esq.,
3, Cotfield Terrace, Gateshead.
- PLYMOUTH, J. A. Thill, Esq.,
6, Barton Crescent, Mannamead.
- PORTSMOUTH, Dr. Greenwood,
22, St. George's Square.
- SURBITON, P. Howard, Esq.,
The Bungalow, Crane's Park.

N.B.—It is earnestly hoped that gentlemen who are willing to form local groups will communicate with the Hon. Sec., Esperanto Club, who will do all in his power to assist them in the work.

The Remington

THE UNIVERSAL TYPEWRITER.

Just think of it!

THE INTERNATIONAL MACHINE.

*Unbound by ties of nationality:
The common bond of union of all civilised peoples.*

The Remington can be supplied fitted for Esperanto.

THE REMINGTON TYPEWRITER COMPANY,
100, Gracechurch St., London, E.C.

La Remington

LA UNIVERSALA SKRIBMAŝINO.

Pripensu je tio!

LA INTERNACIA MAŝINO.

*Tute liberigita de naciaj ligiloj:
La Komuna unuigilo por ĉiuj civilizitaj popoloj.*

La Remington estas liverita kun Esperantaj presliteroj.

LA REMINGTON TYPEWRITER KOMPANIO,
100, Gracechurch St., Londono, E.C.

IN OUR NEXT ISSUE

will appear a list of Esperantists who desire to correspond in Esperanto about specified subjects.

This is an excellent means of testing the value of Esperanto, and it is to be hoped that many will send in their names. The cost of insertion is 6d.

We beg to remind our Readers

not to omit to translate the letters enclosed in the Text Book, and to send the translations to us with four penny stamps. THE ADRESARO—a list of Esperantists—will then be sent, by means of which one can correspond all over the world in Esperanto.

ESPERANTISTS

can save 10-25%.

Off the usual prices of
OFFICE STATIONERY,

Printing, Litho, Relief Stamping, Engraving, Brass Name Plates, Rubber Stamps, &c., &c.

Also COPYING APPARATUS (and Materials) for manifold Writing, Sketches, Music, Typewriting, &c., from 2/8, carriage paid.

LETTER FILES: Best and cheapest system for filing Letter Invoices, &c., in book form, 1/4, carriage paid.

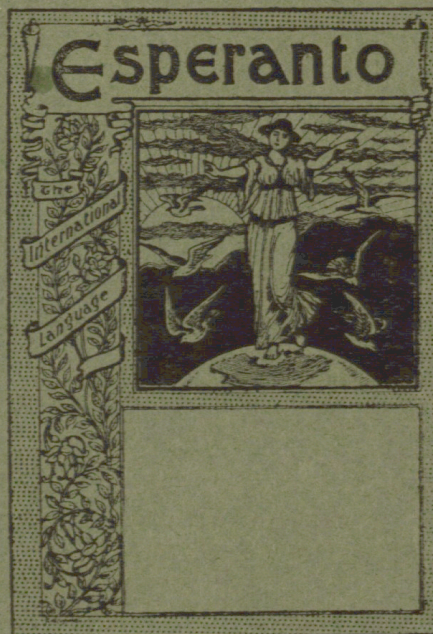
COPYING BOOK AND PRESS combined, for home use or travelling, 4/., carriage paid.

Novelty Department.

If you have an idea which you think may be turned to good account, I shall be pleased to receive particulars with a view to working it out, perfecting and patenting it for you or running it to mutual advantage.

If you require any Machine or Goods, I shall be pleased to furnish estimates. I divide the usual trade profits with my clients.

F. W. ZIMER, 2, Pancras Lane, Queen St.,
E.C.

This is a reduced facsimile of the design for an illustrated Postcard.

It is obtainable in two patterns, Inland and Foreign. All the finest quality ivory cards. Price for propaganda purposes, 1/1 for 50.

State whether Inland or Foreign are required.

THE ESPERANTIST.

The Esperanto Gazette for the spread of the International Language.

No. 1.

NOVEMBRO, 1903.

[Subscription, 3s. Per Annum.]
[Single Copies, 4d.]

ESPERANTO.

Unua vorto en unua artikolo de la unua ekzemplero de tiu ĉi Gazeto estas signifa. "Esperanto!" Espero estas la ŝlosilo de la tuta movado. Ni do esperas ke ni movadas. Ĉar ni esperas, ni eldonas tiun ĉi Gazeton, ni fondas Esperantistajn grupojn kaj ni faradas ĉion, kion ni povas, por disvastigi Esperanton en la mondo.

Esperantistoj ne utiligas maloptimistojn. Al "Giganto Malespero" Esperanto estas sigelata libro. Kaj Espero, kiel sia fratinvirto Fido, antaŭvidas je la estonteco, ridas je nepoveblecoj kaj diras "Ĝi devas fari."

Kvankam Esperanto estas enradikata en kristanaj virtoj kaj lia idealo estas atingebla nur en malproksima estonteco, ĝi tamen estas unu el la plej simplaj kaj klare necesaj aferoj en la mondo. Ĝi estas tiel simpla kaj necesa ke ni miregas ke homaro nur nun elpensis ĝin. Nun estas neeble prokrastadi ĝian enkondukon, kiel necesega ilo por internaciaj interrilatoj.

La deknaŭa centjaro, pli faciliginte vojaĝojn, necesigis elpenson de internacia lingvo. La dudeka centjaro devas universaligi ĝian alprenon. Ĝis tiam kiam *lingua franca* aŭ universale akceptita helpanto lingvo estas alprenata de ĉiuj nacioj, la pliiĝo de internaciaj rilatoj estas ankaŭ pliiga laboro, ekkoleremeco kaj malkomprenecoj.

Diversaj provoj estas jam faritaj por doni similan ilon. Unu post la alia, ili malgrandiĝadis ĝis la nuna tempo, kiam Esperanto venkis. Estas kredeble ke, je kuro de aĝoj, homara saĝeco povus elpensi lingvon pli idealan ol Esperanto, sed ni ne povas atendi. Ni bezonas helpantan lingvon, kaj ni tuj bezonas ĝin. Kaj, ĉar per unanima konsento de ĉiuj el la plej kompetentaj aŭtoritatoj, Esperanto estas la plej bona ŝlosillingvo ĝis nun elpensita; ĉar oni ne povas dubi ke ĝi estas multe la plej disvastigata kaj komprenata; ni invitas ĉiujn Geanglojn ellerni Esperanton.

Speciale ni skribis "ŝlosillingvon" ĉar estas necese je la komenco akcentegi la fakton ke nenia Esperantisto esperas aŭ deziras anstataŭi alian lingvon per la enkonduko de Esperanto. Neniu songas devigi ĉiujn mondloĝantojn forlasi uzadon

ESPERANTO.

The first word in the first article of the first number of this Periodical is suggestive. Esperanto! Hope is the Keynote of the whole movement. We hope, therefore we are moving. It is because we hope we publish this paper, we form Esperantist circles and we do all that we can to push a knowledge of Esperanto throughout the world.

Esperantists have no use for pessimists. To Giant Despair Esperanto is a sealed book. And Hope, like its sister grace Faith, looks to the future, laughs at impossibilities and says "It shall be done."

Yet, although Esperanto has its roots in the Christian Graces and its ideal can only be attained in the far future, it is one of the simplest and most obviously necessary things in the world. So simple is it and so necessary that we marvel that mankind should have but now discovered it. It is however impossible any longer to delay its introduction as an indispensable instrument of human intercourse.

The nineteenth century, by facilitating travel, made the invention of a key language a necessity. The twentieth century must make its adoption Universal.

Until a *lingua franca* or universally accepted key language has been adopted by all nations, the increase of international intercourse is an increase of trouble, of irritation and misunderstanding.

Various attempts have been made to supply such a medium. One by one they have dwindled away until now Esperanto holds the field!

It is conceivable that, in the course of the ages, the wisdom of mankind might invent some language more ideally perfect than Esperanto, but we cannot afford to wait. We want a key language and we want it now. And as by general agreement of all the most competent authorities, Esperanto is the best key language yet invented, as there is no question that it is by far the most widely spread and generally understood, we invite all English-speaking men and women to master Esperanto.

We say "Key language" purposely, because it is necessary at the outset to emphasize the fact that no Esperantist hopes or desires to supersede any other language by the introduction of Esperanto. No one dreams of inducing all peoples that

700.071 - B. Kerp.

1
1903/04

de siaj propraj lingvoj, kiam ili interparolas kun gesamlandanoj en limoj de siaj naciaj kaj domaj rilatoj. Oni nur antaŭmetas Esperanton kiel dua lingvo, kiu, se universale uzita, ebligus ĉiulandanojn facile interkomunikadi kun ia fremdulo, kia ajn estu lia patruja lingvo.

Tio kion ni esperas estas fari homaron dulingva.

En tiu ĉi Gazeto, fondita je Espero kaj Konfido ke la estonteco pravigos nian kredon, ni kuraĝigas antaŭmeti koregan peton ke nia legantaro etendos al ni la Bonfaradon kiun ni bezonos por senkulpigi la neeviteblajn erarojn de novicoj. La kredo je redaktora ĉioscio estas ĝenerale absurda, kaj estus tro memfida kaj ridinda en simila eldono je tiu ĉi, kie Redaktoro kaj Kunlaborantoj estas ĉiuj eklernantoj.

Ĉiuj proponoj kaj kritikoj estos plezure kaj per dankesprimoj ricevataj.

“Neniu el ni estas senerara, eĉ la plej juna” estas saĝa proverbo, precipe inda je akcepto de tiuj en entrepreno simila je tiu ĉi, kie ni ĉiuj estas pli aŭ malpli novicoj, uzante lingvon kiu ankoraŭ estas en sia infaneco.

Jen estas resumo de la kaŭzoj kiuj fondigis tiun ĉi organon de la Esperanta movado en Britujo.

Ni estas Esperantistoj ĉar ni havas esperon kaj konfidon je la progreso de homaro.

Ni estas Esperantistoj ĉar ni kredas ke, pro la senĉese kreskantaj facilecoj por internacia komunikado, la alprenado de helpanta lingvo estas neevitebla kaj absolute necesa.

Ni estas Esperantistoj ĉar la alprenado de Esperanto ebligas al ĉiajnaciaj homoj partopreni la plej bonajn aldonojn kiujn ĉiu povis aldoni al la pensoj kaj sciigoj de la mondo.

Ni estas Esperantistoj ĉar jen estas bonaj komercaj profitoj per la alprenado de simila ilo per kiu komercistoj povos priskribi, anonci kaj vendi siajn produktojn en ĉia lando sen la deviga helpo de tradukistoj; kaj fine—

Ni estas Esperantistoj ĉar, sen simila ŝlosillingvo, ni neniam povos praktike efektivigi la altegan veron pri la universala frateco de ĉiuj nacioj.

Tial ni eldonas tiun ĉi malgrandan organon kaj korege invitas ĉiujn, kiuj partoprenas tiujn ĉi fidojn kaj idealojn, informiĝi pri tiu ĉi Esperantista movado kaj vidi por si ĉu ne estus bone ke ankaŭ ili aliĝus al Esperantistaro.

Lauvorte tradukita de la REDAKTORO.

on earth do dwell to abandon the use of their own languages, in their intercourse with men of the same tongue within the limits of their national and domestic relations. Esperanto is only put forward as a second language which if universally adopted would enable the natives of every land to communicate easily with any foreigner, no matter what might be his mother tongue.

What we hope is to make the human race bi-lingual.

In this journal, founded as it is in Hope and in good confidence that the Future will justify our faith, we venture to put forward an earnest plea that our readers will extend to us the Charity which will be sorely needed to excuse the inevitable blunders of beginners.

The assumption of Editorial omniscience is usually absurd, but it would be both preposterous and ridiculous in such a periodical as this, in which Editor and staff alike are but beginners.

All suggestions and criticisms will be gladly received and cordially acknowledged.

“We are none of us infallible, not even the youngest,” is a wise saying, especially worthy of acceptance by those on a venture like this, where all are more or less novices, using a language that is still in its infancy.

Here is a recapitulation of the reasons which have led to the founding of this organ of the Esperantist movement in Britain.

We are Esperantists because we have hope and good confidence in the progress of the human race.

We are Esperantists because we believe that, in the constantly increasing facility of international communication, the adoption of a key language is inevitable and absolutely necessary.

We are Esperantists because the adoption of Esperanto will enable men and women of every nation to share with all others the best contributions which each has been able to make to the thoughts and knowledge of the world.

We are Esperantists because there are solid business advantages in the adoption of a medium which will enable business men to describe, to push, and to sell their goods in every land, without having to rely upon the services of translators; and finally—

We are Esperantists because without some such key language we never can give practical expression, or attain to a full realization of the sublime truth of the Universal brotherhood of all the nations that dwell upon the earth.

Therefore we publish this little organ, and cordially invite all those who share these faiths and these ideals to inquire into this Esperantist movement and see for themselves whether it would not be well for them also to join the army of Esperantists.

W. T. STEAD.

REDAKTORA PAĜO.

Eldonante novan organon estas kutime ke la Redaktoro skribu malmultajn vortojn pri ĝia celo. Sed, ĉar Sinjoro Stead tiel kapable faris tiunĉi en la unua artikolo, mi nur deziras rediri ke—

(1). *Nia celo estas disvastigi Esperanton kaj unuigi Anglajn Geesperantistojn.*

(2). *Tiu ĉi Gazeto neniel estas politika organo.*

Ni korege fidas ke nia legantaro trafigos nin.

Jen estas tri gravaj metodoj por varbi novajn rekrutojn.

(1). *Paroladi kiel eble plej ofte pri Esperanto.*

(2). *Disdoni librojn kaj broŝurojn.*

(3). *Skribi leterojn kaj artikolojn pri Esperanto al ĵurnaloj, ĉiam enhavante adreson de iu, kiu respondos al demandoj pri la lingvo.*

Ĉiuj povas utiligi la unuan el tiuj ĉi propagandiloj.

La libroj-disdono estas por riĉuloj, kaj ni esperas ke ili disdonos niajn unufoleigojn kiuj estas aĉeteblaj je la stacidomaj librejoj de Sroj. W. H. Smith & Sons. La verketo No. 52 ankaŭ estas taŭga lernlibreto por eklernantoj.

Multaj amikoj jam skribis utilegajn artikolojn pri, per, pro, por Esperanto, kaj tial varbis multajn aliĝantojn. Korege ni deziras danki ilin, kaj ni esperegas ke ili uzados tiun ĉi bonegan metodon por disvastigi Esperanton. Ni ĉiam provos daŭrigi la korespondadon kaj per dankesprimo akceptos prestranĉaĵojn, kiam ajn oni sendos ilin al ni.

Skeptikuloj ofte diras “Ĉu mi gajnus se mi eklernus Esperanton?” La vera respondo certe estas “Jes”; sed ni devas aldoni ke oni povos *perdi* monon per Esperanto. Ni ĵus ricevis Esperante-presitan sciigon pri fremda loterio. La papero estas tre bona ekzerco por lernanto; sed ni ne fidus je loterioj, kaj ni esperas ke nia legantaro atentos ĝis kiam oni sendos ĉi tie anoncojn pri pli bonaj komercaj aferoj ol loterioj antaŭ komecanta rilatojn kun fremduloj. Kiam tiu ĉi tempo venis, eĉ skeptikuloj silentiĝos.

Por fini, mi deziras aldoni koregan dankesprimon al ĉiuj Gesinjoroj kiuj helpis min en mia malfacila verko, kaj kiuj, mi korfidus, daŭrigos siajn helpojn en la estonteco.

LA REDAKTORO.

EDITOR'S PAGE.

In issuing a new organ it is customary for the Editor to write a few words concerning its purpose. But as Mr. Stead has so ably done this in the first article, I merely wish to repeat that—

(1). *Our purpose is to spread Esperanto and to unite English Esperantists.*

(2). *This Gazette is in no manner a political organ.*

We most heartily trust that our readers will enable us to succeed in this purpose.

There are three important means of enlisting new recruits.

(1). *To talk as often as possible about Esperanto.*

(2). *To distribute books and pamphlets.*

(3). *To write letters and articles about Esperanto to the papers, always containing the address of someone who will answer questions anent the language.*

All can make use of the first of these means of propaganda.

The giving away of books is for the well-to-do. We hope that they will distribute our Broadsheets, which are obtainable at the station book-stalls of Messrs. W. H. Smith & Sons. The little work No. 52 is also a suitable text-booklet for beginners.

Many friends have already written most useful articles about, in, in favour of, for, Esperanto, and have thus gained many adherents. Most heartily do we desire to thank them, and we hope that they will continue to make use of this excellent means of spreading Esperanto. We shall always try to prolong the correspondence and will thankfully accept press-cuttings whenever they are sent to us.

Sceptics often say “Shall I gain if I begin to learn Esperanto?” The true answer certainly is “Yes”; but we must add that one can also *lose* money through Esperanto. We have just received a notice—printed in Esperanto—of a foreign lottery. The paper is an excellent exercise for a pupil; but we do not trust in lotteries, and hope that our readers will wait till people send notices here of better commercial undertakings than lotteries, before entering into relations with foreigners. When this time has come, even sceptics will become silent.

In conclusion, I desire to add a most hearty expression of thanks to all those who have aided me in my difficult work, and who, I heartily trust, will continue their assistance in the future.

Literally Translated by THE EDITOR.

ITALA SOMERO.

Malmulte da fremduloj konas la Liguran marbordon¹ dum la somera sezono, inter la komenco de Junio kaj la finiĝo de Septembro. Ili alvenas tien ĉi nur por eviti la malvarman nordan vintron, kaj, post Pasko, ekforiradas. Ili nature volas reiri siajn hejmojn kaj proprajojn sed plimultaj, precipe personoj sen devoj kaj sen ia okupado, veraj mondvagantoj, sekvis ilin, ĉar "La sezono estas finiĝita"! Tiuj ĉi sopiras je aliaj lokoj, kie ili povos rekomenci senfinajn vizitojn kaj ricevi ĉiutagajn invitojn al kunvenoj aŭ aliaj amuzoj. Ankaŭ multaj erare kredas ke la somera varmo estas netolerebla. Sed iuj ne havante alian hejmon, aŭ aferistoj, restas, tre kontentaj pro la trankvileco. Ili pace laboras aŭ verkas, kaj ĝojas la sensanĝeman belan veteron de la suda somero, ne timante iom pli malbona ol tertrema skueto². El ĉiuj monatoj, Junio estas la plej bela; la ĝardenoj kaj la kamparoj estas florplenaj; la olivujoj, ordinare tiel grizkoloraj, estas preskaŭ verdaj: la rozoj kaj la kariofiloj³, sufiĉe multekostaj dum la vintro, ne havas plu valoron; oni povas havi plenbrakon de ili per danko. Julio estas ankaŭ belega. La urbanaj komencas marbanojn, ĉar antaŭ la festo de Johano Baptisto, la maro ne estas tre saniga*. Ĉiutage oni vidas laŭlonge la marbordo junularon brunigitan de la suno, kaj kuŝitan sur la ŝtonoj kvazaŭ krokodiloj. Antaŭ la sunkuŝiĝo familioj malsupreniras al la maro, levas diverskolorajn tendetojn⁴ en kiuj ili sin senvestigos, kaj, post la bano, kunvespermanĝas. Kelkafoje sed malofte, ŝarko proksimigas al la tero, sed kvankvam tiuj ĉi malagrablaj vizitantoj plioftiĝas, ĝis nun oni povas bani sendanĝere. Oni diras ke la fiŝoj elvenis el la Ruĝa Maro tra la Suezaj Kanalo. Antaŭ ne longe unu el miaj Italaj amikoj estis fiŝkaptanta vespere kaj malsupre, knabo naĝis. Subite la knabo ekkriis "Ho, kia bela hundego." Mia amiko regardis kaj ekvidis proksime grandan fokon, ĉirkaŭ tri jardoj da longeco kiu lin regardis per siaj brilantaj kaj inteligentaj okuloj. La besto diris "Papa" kaj "Mama" kaj tuj malaperis. Estis unu el la du specoj de fokoj kiuj loĝas en la varmaj maroj. La Angla nomo estas Monaha Foko (Monk Seal) oni edukas ilin sen malfacileco, kaj kelkafoje oni vidas ilin en Eŭropaj urboj je la nomo "La Parolanta Fiŝo." La fiŝistoj tie ĉi certigas min ke tiuj ĉi fokoj alvenos teren, surrampos sur la sablon ĝis la proksimaj vinberejoj kaj ekmanĝos la vinberojn. Mi mem dubas pri la vereco de la rakonto, sed eble iu el miaj legantoj diros ĉu la fokoj estas iam herbmanĝantoj. Nun, kiam ajn mi renkontas mian amikon, mi diras al li ke mi ĵus vidis fokon sur la pinto de olivujo, serĉantan oleon por sia salato. Li mokas kaj diras ke almenaŭ preter la vinberoj, la fokoj manĝas figojn!

La monato Aŭgusto estas iom tro varma, ĉar la suno brulegas la tutan tagon; la noktoj estas mallongaj kaj venas preskaŭ neniam eĉ pluvero. Do kiu povas, forflugas al la najbaraj maralpoj. Sed je la komenco de Septembro la vetero estas de nove tre agrabla. La sufiĉegaj fruktoj, persikoj, figoj kaj akvomelonoj anstataŭis la florojn; kaj oni forgesas la sekiĝitajn ĝardenojn kaj la profundan pulvon sur la stratoj.

Tiam, tro tro frue, Septembro finiĝas. La pluvoj aŭtunaj komencas: la fremduloj ekrevenas, kaj la dolĉa paco kaj kvieteco de la someraj monatoj estas foriritaj, kiel,

LA LASTA ROZO DE SOMERO.—(MOORE).

Nun floras de l'somero
La sola lasta rozo.
La kunvivantoj ĝiaj
Velkis en mortripozono:
Ne estas flor'parenca,
Aŭ rozburgono ia,
Por ĝemojn kaj ruĝiĝojn
Redoni al alia.

Mi ne vin lasos sole,
Sur la tronket' plendeti
Ĉar la beluloj dormas,
Vi devas kundormeti.
En morto, sen parfumo,
L'amikoj jam dormetas:
Do floron vian teren
Ĝentile mi disĵetas.

Mi tiel volus sekvi
Se l'amikec' finiĝus
Aŭ la juveloj brilaj
De l'amular' foriĝus:
Ĉar se la koroj veraj
Kaj dolĉaj ne plu estus,
En la dezerta mondo
Volonte kiu restus?

CLARENCE BICKNELL.

* A popular tradition.

¹ Sea-shore.² A slight earthquake.³ Cloves.⁴ Tents.

[Copyright reserved.]

LA VENTEGO.

Dramo de SHAKESPEARE: tradukis A. MOTTEAU.

La plej malnova presita ekzemplero de "la Ventego" troviĝas en la foliega volumo, kiun la aktoroj Heminge kaj Condell—ambaŭ kolegoj de Shakespeare—preparis en la jaro 1623a, kaj ĝia unua prezentiĝo okazis la 1-an de Novembro 1611a, laŭ samtempaj raportoj.

Tiuj faktoj klarigas la maturan belecon, la riĉege imagitan fantazion de tiu nobla dramo, videble verkita dum la maturaĝo de ĝia kreinto—unu el liaj lastaj ĉefverkoj—eble la lasta.

AL LA MAJSTRO,
LA ELPENSINTO DE ESPERANTO!

Ĉu *La Ventegon* esperantigante
Mi troatencas? Diru al mi, majstro.
Ho! ŝajnas mia Shakespeare tia fonto
Ke ĉiutage ĉerpas mi belaĵojn
En liaj helaj paĝoj! Do rigardu
Ne tro severe tiun ĉi libreton
Malindan eĥon je l'Avona Cigno.

A.M.

PERSONOJ.

ALONZO, reĝo de Neapolo.
SEBASTIANO, frato de Alonzo.
PROSPERO, rajta duko de Milano.
ANTONIO, frato de Prospero, duka uzurpulo de Milano.
FERDINANDO, reĝido de Neapolo, filo de Alonzo.
GONZALO, honesta maljuna konsilano.
ADRIANO } kortegaj sinjoroj.
FRANCISKO }
KALIBANO, sovaĝa kaj malbela sklavo.
TRINKULO, kortega amuzulo.
STEFANO, drinkema kelisto.
ŜIPESTRO, SUBESTRO, MARISTOJ.
MIRANDO, filino de Prospero.
ARIELO, aera spirito.
IRISO, CERESO, JUNO, } spiritoj.
NIMFOJ, RIKOLTISTOJ, }

ALIAJ SPIRITAJ SERVISTOJ de Prospero.
* * La Agado havas lokon unue en ŝipo apud la landbordo, poste sur insulo.

AKTO I.

SCENO 1.—*En ŝipo—Ventega fulmotondra bruego aŭdata.*

(*Venas ŜIPESTRO kaj SUBESTRO.*)

ŜIPESTRO.—Subestro!

SUBESTRO.—Tie ĉi, mastro; kion vi ordonas?

ŜIPESTRO.—Bone; admonu la maristojn, vigligu ilin, aŭ la ŝipo disrompiĝos sur la ŝtonegoj. Vigle, vigle!

(*Venas MARISTOJ.*)

SUBESTRO.—He! kamaradoj, kuraĝe! kuraĝe! Bravuloj vigle! vigle! Mallevu la velojn; atentu la fajfilon de l'mastro! . . . Nun, blovu, ventoj, ĝis vi krevos, se estas sufiĉa spaco!

(*Venas ALONZO, SEBASTIANO, ANTONIO, FERDINANDO, GONZALO kaj ALIAJ.*)

ALONZO.—Bona subestro, atentu! kie estas la ŝipestro? Brave agu, ŝipanoj!

SUBESTRO.—Mi petas ke vi restu malsupre.

ANTONIO.—Kie estas la ŝipestro, subestro?

SUBESTRO.—Ĉu vi ne aŭdas lin? Vi malhelpas nian laboron. Restu en viaj ĉambretoj. Vi nur helpas la ventegon tie ĉi.

GONZALO.—Neniel; estu pacienca!

SUBESTRO.—Jes, tuj kiam la maro estos. Iru for de tie ĉi! Ĉu tiaj blekegantoj timas reĝan nomon? Ne! Iru en la ĉambron. Silentu! Ne malhelpu nin.

GONZALO.—Prave; memoru, tamen, tiujn kiujn la ŝipo portas.

SUBESTRO.—Neniun kiun mi pli amas ol min mem. Nu! vi estas konsilano; se vi povas ordoni ke tiuj ĉi elementoj silentu, kaj tiamaniere trankviligu la nunan veteron, bone; ni ne tuŝos plu ian ŝnuregon; uzu vian povon! sed, se vi tion ne povas, estu danka ke vi jam tiel longe vivadis, kaj en via ĉambreto pretiĝu por ia ebla estonta malfeliĉo, se ĝi okazos. (*Al la MARISTOJ*) Vigle, kamaradoj! (*Al la ALIAJ*) For de tie ĉi, mi petas! (*Foriras*).

GONZALO.—Mi ja ĝojas pri tiu ĉi malgentilulo; ŝajnas al mi ke sur li ne estas signo de drononto; li perfekte prezentas pendigoton! Ho, sorto! zorgu pri lia pendigo; ke lia sorta ŝnuro nun fariĝu nia sava ŝnurego, ĉar, alie, ni ne povos esperi ian bonaĵon: se li ne naskiĝis pendonta, vere, mizera estas nia stato! (*Ĉiuj foriras*).

(*Daurigola*).

ESPERANTO POR ĈIUTAGA VIVADO.

Ne malmultaj homoj jam pruvigis per la reala sperto ke Esperanto ja posedas ĉiujn ecojn, kiujn praktika parolata lingvo bezonas, sed la loĝado de la Prezidanto de la Societo "Esperanto" en Havro (Francujo), kiu loĝado okazis antaŭ ne longe, donis pluan pruvon. Kun li ĉeestis sia edzino, kiu estis tre kontenta babilante kun la Havraj Esperantistinoj, la Sekretario de la sama societo, kaj amiko, al kiu Esperanto estis nova lingvo.

Post kelkaj tagoj, la Sekretario de la Esperanto Klubo ankaŭ alvenis kaj Fraŭlino Lawrence, la eks-sekretariino.

La kvar Kihlianoj pasigis dek-unu tagojn en unu loko, loĝante en hotelo kie kvar profesoroj ĉe la Havra Liceo ĉiutage manĝadis, kaj dum almenaŭ du kaj duono horoj ĉiutage la samaj personoj interparoladis Esperante. Necese, tre granda nombro da diversaj objektoj estis preparolata. Ne estis mallonga viziteto, ne estis kelkaj frazoj pri la vetero aŭ la sano, aŭ kelkaj demandoj pri pakajoj kaj biletoj, kaj la plej bona vojo al Ĉitie-aŭ-tie, sed vera interŝanĝo de opinioj pri ĉiaspecaj aferoj, pasanta inter personoj ĝis tiam apartigitaj de la manko de komuna ilo de parolado.

Plue, la loĝado prezentis okazajn por fari paroladojn, preparitajn kaj senpreparajn, Esperante, kaj la kara lingvo pasis tra la provo venkante. Nun Angloj havas Anglan ateston, ke Esperanto ne estas nur interesa ludilo por pasigi senokupajn horojn, sed sana, fortika lingvo, taŭga por ĉiuj praktikaj utilaĵoj, kaj ankoraŭ lernebla sen multa penado.

Samtempe, alia argumento, kiu tiuj, kiuj estas blindigitaj de la antaŭjuĝado, ofte uzas kontraŭ Esperanto, nome, ke pro la diferencoj de la elparolado kaj de la nacia idiomo, diverslandaj Esperantistoj ne povus kompreni Esperanton parolatan de alilandulo, estis efektive silentigita. De la unua momento, kiam la Angloj marŝis sur la Francan teron ĝis la finaj adiaŭoj, oni trovis nenion malfacilecon, nek parolante nek komprenante.

Tio estis pli rimarkinda, ĉar la vizitantoj havis tre malofte okazajn por interparoladi Esperante. Ili estis similaj al knaboj ĵetitaj en akvon, kiuj devigas aŭ naĝi aŭ droni. Certege ili ne dronis; kontraŭe per Esperanto, kaj per Esperanto sole, ili pasigis plejplacantan libertempeton, kiun ili kore deziras ripeti la proksiman jaron, ĉu en Havro, ĉu aliloke.

ESPERANTO IN DAILY LIFE.

Not a few people have already proved by actual experience that Esperanto possesses all the qualifications requisite for a practical spoken language, but the visit of the President of the "Esperanto" Society to Havre (France), which took place a little while ago, has afforded another proof. His wife, who was very happy chatting with the Havre lady-Esperantists, the Secretary of the same Society, and a friend, to whom Esperanto was a new language, accompanied him.

After a few days the Secretary of the Esperanto Club and Miss Lawrence, the ex-Secretary, also arrived.

The four Keighleyites spent eleven days in one spot, living at an hotel where four Professors of the Havre Lycée daily took their meals, and for at least 2½ hours each day the same persons conversed in Esperanto with each other. Necessarily the number of topics covered was very large and the subjects of conversation most various. It was not a case of a short call, some remarks on the weather and health, or a few questions as to luggage and tickets and the best way to So-and-so, but a genuine interchange of opinions on all manner of subjects, passing between persons previously separated from each other for lack of a common medium of speech.

Not only that, but the visit gave opportunity for making speeches, both set and extempore, in Esperanto, and the prized language came through the ordeal with flying colours. Englishmen have now English testimony that Esperanto is not merely an interesting toy to while away the leisure hours, but a sound, solid language, available for all practical purposes, but yet to be acquired without serious effort.

At the same time another argument, which those who are blinded by prejudice frequently employ against Esperanto, that is to say, that on account of the differences in pronunciation and national idiom, Esperantists of various countries would not be able to understand the Esperanto of a foreigner, was effectually silenced. From the first moment that the English set foot on French soil to the final adieux, no difficulty was experienced, either in speaking or in understanding.

This was all the more remarkable because the visitors had previously had very few opportunities of conversation in Esperanto. They were like boys thrown into the water, they had either to swim or drown. Most assuredly they did not drown; on the other hand, by means of Esperanto, and by nothing else, they spent a most pleasant little holiday, which they long to repeat next year, either at Havre or elsewhere.

ESPERANTO IN SHORTHAND.

Through the courtesy of Sir Isaac Pitman & Sons, Ltd., who have provided us with this plate, we are enabled to show our readers the first example of Esperanto printed in the Pitman system. It must be borne in mind that all the vowels are long in Esperanto. We hope that this anecdote will serve many of our readers as a reading exercise.

G. Ledger.

N.B.—In line 14 "sherko" should read "sherto."
 15 "sherkulo" "shertsulo."
 14 "elversis" "elvershis."

Oni diras ke, marvojaĝante, ventroparolisto amikiĝis kun la fajristo de la ŝipo, kaj ĉiutage eniris en la verkĉambron. Unu tago la vojaĝanto sidiĝis apud la fajrejo, kaj ŝajnis fumadi sonĝe kaj kviete. Baldaŭ turnilo ekbruegigis kaj la fajristo venis kaj oleis ĝin. Tiam li rekomencis sian

laboron. Iom poste, li reaŭdis la saman bruon kaj rekuris, oleujo en mano, por kvietigi ĝin. Tion farinte, li laboradis; sed preskaŭ tuj rekomencis de nove la bruon. Tiam la fajristo eksuspektis la kaŭzon. Kviete marŝante malantaŭ la ventroparolisto, li elverŝis multe da oleo sur la ŝerculon. "Nun," li diris, "mi divenas ke la turnilo ne bruadigos." La ŝerco, oni diras, estis tiel bona ke la ventroparolisto ne deziris refari ĝin!

Tradukis G. LEDGER.

Kiel senkrurulo povos fariĝi kuristo?
 Nur kutimante paroli pie, li tiel fariĝos
pediranto.

E.L.

Sinjorino B. atendis viziton de la Episkopo, kaj ŝi instruis la knabserviston kion li devas fari. "Kiam vi alportos al lia moŝto varman akvon, vi frapos je la pordo. Sendubela Episkopo demandos "Kiu frapas?" Tiam vi devas respondi "La Knabo, mia Sinjoro."

La Episkopo venis kaj poste supreniris en sian ĉambron. La knabo frapis kaj li demandis "Kiu estas tie?" La timema knabo respondis "La Sinjoro, mia knabo."

Jen kio okazis al Angloland, laŭ la gajhumora franca verkisto Alphonse Allais. "Ĉar de longege oni elfosis Anglolandon por eltiri karbon kaj feron, la granda insulo fariĝis tute kava, kaj sekve pli malpesa ol la akvo kiu ĝin ĉirkaŭas. Ĝi do naĝis. Sed la Angloj kiuj timis ke ilia patrujo povus fornaĝi al la Kontinento elpensis kaj almetis la fadenegojn telegrafajn kiuj ludas la rolon de ŝnuroj alligantaj la insulon al la firmaĵo. Sekve Anglujo estas firme fiksita kaj ne povos perdiĝi en oceano."

Tradukis E. LEGOFFRE.

Maristeto demandis ŝipestron: Se oni scias kie objekto kuŝas, ĉu oni povos diri ke ĝi estas perdita?

Neniel, respondis la ŝipestro.

Nu, via arĝenta krajningo ne estas perdita, ĉar mi scias ke ĝi kuŝas sur la fundo de la maro.

E.L.

VIVO DE MARISTO.

En nokt' okazis uragan',
 La maron montigante ;
 Tabakon maĉis Barni Bunt,
 Al Bolin Bill dirante—
 "Nordokcidenta blovas, Bill,
 Ĉu vi ĝin aŭdas brui nun ?
 Helpu ilin Di', bedaŭras mi
 Bordanojn malfeliĉajn nun !

Urbanaj malsaĝuloj, kun
 Danĝer' en ĉiu vento,
 En lito mem tremadas nun,
 Ke falu la tegmento !
 Mizeraĵ ja envias nin,
 Mi kredas, dezirante
 La sorton kiun trafis ni,
 Sur ocean' estante !

Kaj kiuj pri aferoj en
 La strato promenadas,
 Por kisi familion, jen,
 Nun hejmen rapidadas ;
 Dum sur ferdeko vi kaj mi
 Kuŝiĝas kun plezuro,
 Ekflugas cirkaŭ ili nun
 Fumpotoj sen mezuro !

Maranoj ofte audis ni,
 Ke homoj perdas monon,
 Kaj riskas eĉ la vivon, se
 Veturas en Londonon ;
 Landanoj timas, scias ni,
 Nobeloj aŭ vestistoj ;—
 Ĉielon danku, vi kaj mi,
 Ke estas ni maristoj !"

Tradukis B. ELMY.

A SAILOR'S LIFE.

One night came on a hurricane,
 The sea was mountains rollin',
 When Barney Buntline turned his quid
 And said to Billy Bowlin'—
 "A strong nor'wester's blowin', Bill,
 Oh, don't you hear it roar now ?
 Lord help 'em, how I pities all
 Unhappy folks on shore now !

Foolhardy chaps as lives in towns,
 What dangers they are all in ;
 And now a'tremblin' in their beds,
 For fear the roof should fall in !
 Poor creatures, how they envies us,
 And wishes, I've a notion,
 For our good luck in such a night,
 To be upon the ocean !

And then, for them kept out all day
 On business from their houses,
 Who late at night are hurryin' home
 To cheer their babes and spouses,—
 While you and I upon the deck
 Are comfortably lyin',
 My eyes, what tiles and chimbley-pots
 About their heads are flyin' !

We seamen, too, have often heard
 How men are sold and undone
 By overturns in carriages,
 And thieves and fires in London ;
 We know what risks all landsmen run,
 From noblemen to tailors ;
 So, Bill, let us thank Providence
 That you and I are sailors !"

CAPT. W. PITT, R.N.

PERLOJ EN DEZERTO.—Arabo, vojperdinte en la dezerto, kaj jam nenion manĝinte de du tagoj antaŭe, sentis sin ekmorti per malsato. Pasante apud puto, kie la karavanoj trinkigas siajn kamelojn, li ekvidis sur la sablo lederan saketon. Li ĝin prenis kaj palpis. "Estu Dio laŭdata !" li diris ; "kompreneble en tio estas aŭ daktiloj aŭ aveloj." Plena je tia dolĉa espero, li rapidas malfermi la saketon, sed vidante ĝian enhavon, "Ho ve !" li ekkriis, "estas nur perloj !" —(6266).

DIO, SAVU LA REĜON.

Nian Noblan Reĝon,
 La gracian Reĝon,
 Dio savu !
 Estu li venkinta,
 Feliĉa, glorinda,
 Longe li reĝadu,
 Dio, lin savu !

Sinjur' Di' stariĝu,
 Malamikojn pelu
 Kaj faligu !
 Disig' politikon,
 Venku friponaĵon,
 Al Ci ni konfidu ;
 Dio nin savu !

Donacojn plej karajn
 Al li donu multajn.
 Li reĝadu !
 Leĝojn li defendu
 Kaj por ni ebligu
 Kore-voce kanti
 Reĝon savu Di'.

(Tradukis E.L.).

NIAJ FREMDAJ KUNBATALANTOJ.

Nia Kara Estro, Doktoro Zamenhof, skribis al ni sekvantan—

“Skribi artikolon por la Angla-Esperanta gazeto mi bedaŭrade havas nenian eblon, ĉar mi estas tiel treege okupata, ke mi ne havas eĉ unu liberan minuton. Mi deziras al la gazeto la plej bonan sukceson kaj mi esperas, ke la gazeto baldaŭ trovos tre multe da bonaj kunlaborantoj.”

Ni treege bedaŭras ke la bona Doktoro ne povos skribi iom por ni, sed korege ni lin dankas por lia afabla bondeziro al nia sukceso.

* * *

Ni ankaŭ ricevis tre afablan leteron de So. de Beaufront, por kiu ni lin dankegas. Jen ĝi estas. “Nepo de anglino, mi konas pli multe de aliaj la karakteron anglan. Mi do ne miras ke Esperanto estas tre favore akceptata de viaj sampatrujanoj kaj eĉ mia profunda konvinko estas, ke Anglujo influos tute aparte sur la finan venkon de Esperanto. La Angloj havas la juĝadon tro sanan por ne kompreni, ke nur en lingvo neŭtrala troviĝas la praktika solvo de lingvo internacia. Aliparte, antaŭ sistemo tiel simpla, kiel Esperanto, antaŭ lingvo kies duono da vortoj almenaŭ estas jam antaŭe konataj de ili, viaj samlandanoj nepovas malŝati rimedon de internacia komunikigado kiun malgraŭ ĉio ilia patra lingvo neniam povus doni. Pro tio mi tute konfidas ke ilia karaktero logika kaj praktika turnos ilin al ni kaj faros el ili bonegajn rekrutojn por Esperanto.— L. de B.

* * *

Sinjoro Fruictier skribis al ni “En Novembro de 1903a j. aperos la unua No. de Internacia Medicina Revuo,” sesonjara organo en Esperanto, kies redakcia komitato konsistas el Profesoroj en Pariza Medicina Fakultato. Ĝia jaro abonkosto estas 6/6. . . . Ni sendos provajn ekzemplerojn kun gramatiko de Esperanto al plej multaj scienculoj. Sed por tio ni bezonas Monon kaj Kunlaboradon. . . . Al ĉiuj, kiuj abonos antaŭ la apero de la unua No. ni sendos senpage unu ekzempleron de “Esperanta Sintakso laŭ verkoj de Doktoro Zamenhof.” Plie, ilia abono daŭros dum tuta jaro 1904a, kia ajn estos nombro de N-oj aperontaj ĝis fino de tiu ĉi jaro. . . . Tial konfidante vian konatan Esperantistan fervoron, mi antaŭe plej kore vin dankas, kaj humile salutas.”

Certege ni esperas ke la venonto estos sukcesplena kaj ke Sinjoro Fruictier trovos multe da abonantoj kaj *kunlaborantoj* inter niaj scienculaj adeptoj.

(Subscriptions are received by the Hon. Sec., Esperanto Club).

Manuscript contributions should be sent to So. Paul Fruictier, 27 Boulevard Arago, Paris.

So. A. Saint-Martin, la tre sindonema helpanto kaj Redaktoro de la Kanada gazeto “La Lumo” skribis tre interesan leteron. Li diras “Brave! Brave! Brave! Mi gratulas vin sincere. . . . Hodiaŭ mi ricevas vian sciigon ke ne sole estos Angla eldono de jam fondita revuo, sed tute nova organo. Bravege! Mi memoras ke kelkaj amikoj Kanadaj iam diskutis kiam estos Angla Esperanta revuo. In diris post 50 jaroj, alia post 40 jaroj, mi kuraĝis diri, post dek jaroj oni en Anglujo mem eldonos Esperantan Gazeton. La tutaj ĉeestantoj ekridegis, kaj hodiaŭ, post unu jaro, vi anoncas al mi la bonan novaĵon! . . . Diru al amikoj en Anglujo ke ili sendu poŝt-kartojn al la Virina Klubo Progreso, 137a rue Sainte Elizabeth, Montreal, Canada. Tiu Klubo estas la unua virina Esperantista, ĝi fondis Esperantan ekspozicion, kaj sendas kiel respondo al ricevitaĵoj kartoj, grupan portreton de kelkaj membroj de la Klubo. Tiu ekspozicio farota en la montrfenestro de unu el la plej gravaj ĉiutagaj ĵurnaloj en Montrealo, certe multe helpos al nia afero. Mi premas korege vian manon.— Via A. Saint-Martin.

Ni kore ĝojas ke la profetaĵo de niaj Kanadaj Samideanoj ne estas bona. La patrinalando ne estas tiel malantaŭema kiel oni pensis.

Ankaŭ ni salutas kore la Virinan Klubon kaj esperas ke la ekspozicio estos tute sukcesplena.

* * *

Nia Sveda Kunlaboranto, Sinjoro Ahlberg skribis—“Mi ne povas eviti prezenti al vi miajn sincerajn komplimentojn pro la grandiozaj rezultatoj de via admirinda propaganda tie en Anglujo! . . . “Kiu estus povinta kredi tion antaŭ unu jaro” kriis al mi malnova Esperantisto, kiu, pro sia speciala scienco, la financo, zorge studiadis la anglajn kaj amerikanajn rilatojn. . . . Laŭ mia deziro, li nun estas publikigonta senpage nomarojn pri eksterversedaj komercistoj, kiuj deziras, per Esperanto, ekzistigi komercajn rilatojn kun svedaj firmo, firinoj kaj letere sciigos tion ĉi al mi.—Al vi kaj al via klubo kunfratajn salutojn.

LA HUMORA FLANKO DE TELEGRAFO.

Se oni kolektus depeŝojn kiuj trakuras telegrafan ferfadon, diras unu praktika telegrafejestro de vasta telegrafa sistemo, ili farus kuriozan kaj interesan volumon de korespondadoj. La kosto de la forsendo de depeŝo dependante de la nombro de vortoj kiujn ĝi enhavas kompreneble igas ĝian konstruaĵon kiel eble plej mallongan. Plej multaj depeŝoj enhavas malpli ol dek-du vortoj (kune kun adreso kaj subskribo), kaj estas mirinde kiom da materialo tiu ĉi malgranda nombro de vortoj ofte enhavas.

Sinjorino, kiu deziris ekscii kiam ŝia edzo revenos hejmen, sendis al li depeŝon demandante tion. Li respondis ke grava afero malhelpis lin, kaj ke li ne povos reveturi ĝis post kelkaj tagoj.

La Sinjorino tuj respondis sendante al li alian depeŝon en sekvanta lakonika stilo:—"Hejme. 12 Septembro, 1903; Al F.C.P. Depeŝo ricevita. Deŭtronomio xxiv., 5."—Mario.

Turninte al la nomita verso en Sankta Skribo, la adresito legis sekvantan longan leteron:—

"Se oni edziĝis oni ne devas eliri por militi, nek devas oni klopodiĝi pri ia afero; sed oni devas resti hejme libera dum unu jaro, kaj oni devas ĝojigadi la edzinon kiun oni edzinigis."

Dua ekzemplero estas respondo sendita al homo kiu estis pekinta kontraŭ la leĝoj kaj kiu forkuris. Li deziris ekscii ĉu estus prudente reveni. Tial li telegrafis je sekvanta stilo:—

"1 Oktobro, 1903; Al B.C.M. Ĉu ĉio estas O.K.?"—D.T.M.

Kaj li ricevis sekvantan mallongan respondon:—

"Al D.T.M. 1 Oktobro, 1903. Proverboj xxvii., 12."—B.C.M.

Turninte al la nomita verso la sciama individuo ricevis vere sekvindan konsilon:—

"Prudentulo antaŭvidas malbonon, kaj kaŝiĝas; sed naivuloj antaŭeniradas kaj estas punitaj."

Tradukis C. F. HAYES.

THE HUMOUROUS SIDE OF TELEGRAPHY.

Were one to collect despatches which pass over the telegraph line, says a practical manager of a great telegraphic system, they would make a curious volume of correspondence. The cost of the transmission of a message depending upon the number of words it contains of course renders its construction as brief as possible. Most despatches contain less than a dozen words (together with an address and signature), and it is marvellous how much matter this small number of words often contains.

A lady, who wanted to ascertain when her husband would return home, sent him a message making the enquiry. He replied that a serious matter hindered him, and that he would not be able to return for some days.

The lady immediately replied by sending another message in the following laconic manner:—"Home. 12 September, 1903; To F.C.P. Message received. Deuteronomy xxiv., 5."—Mary.

Having turned to the specified verse in the Word, the addressee read the following long epistle:—

"When a man hath taken a new wife, he shall not go out to war, neither shall he be charged with any business; but he shall be free at home one year, and shall cheer up his wife which he hath taken."

A second specimen is a reply sent to a man who had committed an offence against the law and had absconded. He wanted to find out whether it would be prudent to return. He therefore telegraphed in the following style:—

"1 October, 1903; To B.C.M. Is all O.K.?"—D.T.M.

And he received the following brief reply:—

"To D.T.M. 1 October, 1903. Proverbs xxvii., 12."—B.C.M.

Having turned to the verse mentioned, the enquirer received good counsel:—

"A prudent man foreseeth the evil, and hideth himself; but the simple pass on and are punished."

Kiel marŝas la Lapoj? Ne kapo malsupre, mi pensas? Ne, ili piediras per la plando sur Laplando (*plando, sole of the foot*).

E.L.

Maljuna Soldato: Ĉu vi deziras esti heroo, knabeto?

Knabeto: Ne dankon! Mi ne deziras havi nur unu brakon kaj okulon artefaritan!

G.C.L.

BONVENO.

Gazeto Angla Esperanta, iru
Antaŭen en la mondon, kunhelponte
Kolegojn viajn ĉiam sendi vortojn
De amikeco kies sono dolĉa
Eniru en la korojn de la homoj
Kaj lignon sanktan de frataro fari.

No. 8380.

CORRESPONDENCE PAGE.

O.A., of York, writes:—"I want to head my notepaper with a notice that I am willing to receive correspondence in Esperanto. What is the best phrase to use?"

We think that "Mi korespondados Esperante" is best, being to the point and short.

Several correspondents have enquired whether it is easy to teach one's self Esperanto. This depends on the learner. But I will give two communications received to-day (September 4). Many similar letters of appreciation arrive every week.

(1). "Kara Sinjoro, Mi komencis lerni Esperanton la lastan Sabaton el (je?) la libreto *Esperanto*, kaj mi aĉetis mardon la 'Complete Text-Book' de Sinjoro O'Connor. Mi jam estas konvinkita ke la nova lingvo internacia estas perfekte praktika, kaj ke ĝi fariĝos grandan gajnon por la mondo se ĝi ricevos la atento kiun ĝi meritas. Kun saluto."

A.G.E., London, N.

This is, word for word, the Esperanto letter of a five-days' student. It would be interesting to see a similar production after an equally short period of self-tuition in any natural language. "Atento" instead of "atenton" seems to be the only slip!

(2). "Dear Sir,—I received the books safely yesterday morning. . . . I think Esperanto a most wonderful language. I shall soon translate the letters (for enrolment in the Adresaro) and send them in. I have never been so surprised as when I glanced through the text-book. I thought it would take at least 30 or 40 hours to master the grammar, but I find I can do it in 2! You will probably be rather surprised when you hear that I am only 14 years old. Yours truly, W.G.R., Montmorency, France."

We wish him every success, and hope soon to receive an Esperanto note also.

G.M.H., London, N.W., writes in Esperanto asking for "rules for the order of the words in Esperanto."

For an affirmative sentence the English order is generally the best. For questions, however, the order is not inverted. Ĉu mi havas libron? not Havas mi libron?

A most enthusiastic Sussex Samideanino writes: "I may never be able to do much—my age (71) precludes the possibility; but what I can do will give me the greatest possible pleasure."

M.A., of Weymouth, says: "I am in a slight difficulty. . . . What is the pronunciation of the plural termination *OJ*?" Unfortunately this point was not sufficiently clear in the first edition of the Text-Book. The sound is monosyllabic as in TOY. The tonic accent therefore falls on the preceding syllable. The termination of adjectives follows the same rule.

A.F.M., of Inverness, wonders whether we are desirous of receiving advice, and says that we should have "at least a column interlined with *Hugo's* method of illustrating pronunciation, and another with the literal translation of each word just below."

We are only too glad to receive suggestions from our good friend A.F.M. Perhaps he and similarly-minded enquirers are able to read shorthand. If so, the anecdote printed in *Pitman's* system will suffice. If not, we will see what can be done next month. As for the second suggestion, that is embodied already; the parallel-column translations are as literal as possible.

W.F., of Beith, asks: "Is the 'k' in such words as 'knabo,' 'kvar,' etc., sounded as in the English word 'knife'?"

This is another point which is frequently referred to as a difficulty. In Esperanto there are no silent letters. Therefore this "k" must be sounded, and not be silent as in the English word given. Students of German will recognise the sound in the word "knabe."

DIVERSAJ SCIIGOJ.

Ĉi tie Londone ni ricevis tre interesajn vizitojn de multaj fremdaj samideanoj. Vere estas mirinde ke jen tute ne estas malsameco de elparolado inter la diverslandanoj kun kiuj ni ĝis nun paroladis. Plezurege ni nun renkontis Esperantistojn el Francujo, Italujo kaj Bohemujo. Tiu ĉi ofta interŝanĝo de pensoj kun personoj kiuj antaŭe estis apartigitaj per manko de komuna lingvo certe estas unu el la plej grandaj plezuroj kiujn Esperanto donas al siaj adeptoj. Ni korege esperas ke ni baldaŭ vidos multajn fremdajn kunlaborantojn.

Vicprezidanto de la Hispana Societo skribis al ni kaj sendis afablajn bondezirojn je la estonta sukceso de nia granda entrepreno. Li ankaŭ sciigas nin ke oni eldonos Novembre novan Esperantan gazeton "La Hispana Suno." Ke ĝi estos sukcesplena, ni esperegas. Sed Hispanujo ne estas la sola lando kiu havas novan organon. Malproksima Peruo ĵus eldonis "Antaŭen Esperantistoj!" Vere feliĉa nomo por la naskinto, kaj ni fidus ke la Peruanoj respondos al la devizo, kaj rapide antaŭmarŝos.

Sudameriko ŝajnas esti bona loko por Esperanto, ĉar ni ĵus ricevis sciigojn pri la fondo de nova grupo en Santiago, Ĉile. La Direktoro estas Sinjoro E. Sepulveda Cuadro, Profesoro de Fonetiko.

Sed ne estas necese ke oni serĉos Sudamerikon por eltrovi pruvojn de la progreso de Esperanto. Niaj amikoj en Keighley—elparolata Kihli—havis sian jarkunvenon post tre aktiva vivo de dek monatoj. Vere ili faris grandan propagandon, ĉar, kvankam la urbo ne estas granda, jen estas preskaŭ sesdek Esperantistoj tie. Eble estas pli facila afero disvastigi la lingvon en urbeton kie ĉiu konas siajn najbarojn, sed, ĉu tiu ĉi estas vera aŭ ne, oni devas gratulegi la Kihlian Societon pri ĝia rapidega kresko.

Ankaŭ ĉi tie ni havas novajn societojn. Je la lasta tago de Septembro, nia tre sindonema helpanto, Sinjoro Clephan, paroladis pri Esperanto ĉe la Literary and Philosophical Institute, Newcastle-on-Tyne. Jen estis okdek ĉeestantoj, kaj, post la parolado, dudek el ili deziris grupiĝi. Tiel nia plej norda Angla Grupo naskis. Ni petas ĉiujn kiuj loĝas en aŭ apud tiu urbo ke ili aliĝu al la nova societo.

Nia tre agema kunlaboranto, Sinjoro Motteau, ĵus fondigis la "Forest Gate Esperanto Group." Ni petas ke oni skribu al la Hon. Sek. de la Grupo, Sinjoro E. J. R. Beal, 74, Claremont Road, Forest Gate. Niaj amikoj tie tre deziras ke ili povos havi la uzon de taŭga ĉambrego en kiu So. A. Motteau volonte donus senpagan kurson de Esperanto.

La tre entuziasma propagandisto Sinjoro Thill, 6, Barton Crescent, Mannamead, Plymouth, ankaŭ deziregas ĉambregon kie li povos doni senpagan instruadon. Ni korege esperas ke ia amiko povos helpi niajn du kunlaborantojn.

Doktoro R. J. Lloyd, D.Litt.M.A., komencis Esperantan kurson ĉe la Liverpool Universitato je Oktobro 14. Ni fidus ke multaj lernantoj venos tie, kaj ke la entrepreno estos sukcesa. Ŝajnas al ni ke estas notindege ke Angla Universitato malfermis kurson.

Doktoro Adolf von Mayer estas la aktivega estro de la Esperanta movado en Manchester. Unu el liaj lernantoj baldaŭ komencos kurson en Japonujo. Jen estas multaj fremduloj en la Manchester Grupo, kaj ni kredas ke ĝi kreskos rapide.

Ni petas ke amikoj skribos al Sinjoro E. W. Eagle, 21, Kellett Road, Brixton, S.W. Ankaŭ al Sinjoro P. G. Bacon, 170, Clapham Park Road, S.W. Tiuj ĉi sinjoroj estas la sekretarioj de novaj grupoj por studii Esperanton. En Ilford Sinjoro W. A. Jeffery deziras fondi grupon. Lia adreso estas 42, Park Road, Ilford, kaj li fidus ke oni skribos al li pri la afero.

GRAVA AVISO.

La senpagaj kursoj de la Esperanto Klubo nun komencos. Ni devas treege danki la sindonemajn gesinjorojn kiuj aminde donas ilian tempon por disvastigi Esperanton, kaj la plej malgranda honoro kiun oni povos fari je ili estas zorgi ke la kursoj estos sukcesplenaj. Ni do petegas ke kiel eble plej multe ĉeestos.

Lunde jen estos kurson de Sinjoro O'Connor ĉe "The Gouin School of Languages," 34, Harrington Road, S.W. (quite close to the South Kensington Metropolitan Station), 6.45 p.m.

Ĵaŭde kurson de Fraŭlino Shäfer kaj Sinjoro Goody ĉe "The Gouin School of Languages," 16, Finsbury Circus, E.C., 6.30 p.m.

Vendrede ĉe Sinjoro C. F. Hayes, 48, Swanage Road, Wandsworth, S.W., 7.30 p.m.

Tiu ĉi gravega sciigo ne estas kompleta sen korega dankesprimio al Sinjoro Thémoin, kiu aminde permesis ke ni uzus la ĉambregojn de la Gouin School, kaj ankaŭ al Sinjoro Hayes, kiu havas kurson ĉe sia domo.

Je la dua Lundo, ĉiumonate, adeptoj kunvenas ĉe Mowbray House, Norfolk Street, Strand, por la "Reading Circle."

NIAJ BONEGAJ AMIKOJ.

Du Esperantistaj amikoj foje disputadis pri la nuntempa vivado, ĝiaj utiloj kaj malutiloj. Ili promenadis sur belega vojo tra aleo de arboj, kaj je la malproksima vidaĵo estis monteto kovrita per florantaj herboj kaj brilanta sub sennuba ĉielo.

“Antaŭe tiu ĉi vidaĵo estis tiel bela kiel hodiaŭ” diris unu el ili. “Jes” respondis la alia sed tiam ni marŝus tremante, ni timus rabistojn aŭ mlitistojn de ia granda barono. Vojo estus malbona kaj certe ni ne havus pluvombrelojn se pluvus.”

“Ĉu la nuna tempo kaj ĝia senĉesa aktiveco, ĝiaj bezonoj, ĝia preskaŭ lukso por malriĉuloj estas egale bona por krei fortan kaj nobelan karakteron? Ĉu vi ne kredas ke simpleco estas la piej bona por ĉiuj?” “Ne” respondis la alia, “ni havas edukecon kaj ĵurnalojn.” “Ĵurnalojn” kun akcento de grandega malestimo. “Ĵurnaloj estas similaj je ventoflagoj aŭ vaporfajfoj; nur utilaj por montri kien blovas la vento, aŭ por fari bruon. Vidu do kion ĵurnaloj diras pri Esperanto!”

Unue ili legis en la “Daily News”: “But we are inclined to think that Esperanto, having no literature and no vital connection with daily living to enrich and refine and subtilize it, would be a poor language, in which it would be well nigh impossible to communicate any ideas but the simplest and most commonplace.”

Tiam ili malfermis la “Daily Chronicle” kaj legis: “A gathering of forty or fifty members gave a hearty welcome to the visitors, and the facility of comprehension and of speech on both sides was a revelation.”

Alia ĵurnalo kiun ili legis estis la “Daily Telegraph” kie oni trovis la sekvantan mallongan kritikajon “Its meagre scant array of words Could puzzle no beginner; Untutored cannibals by herds, Would learn them after dinner.”

La “Glasgow Times” diris “I fear that even the enthusiastic W. T. Stead will not gain many disciples for Esperanto.”

En la “World’s Work” ili legis “There seems little doubt that Esperanto is at present holding the field against many rivals.”

La “General Practitioner” presis “It is good for the general cause of an International language that Esperanto should be propagated as much as possible.”

La du amikoj legis kvardek ĵurnalojn kaj trovadis similajn diversajn kritikojn pri la kara lingvo.

E. A. LAWRENCE.

[Vere la nuna sukceso de la Esperantista movado ŝuldas al ĵurnaloj grandan ŝuldon. Sen la helpo kiun ĝi ricevis; precipe de la *Revue de Revuej*, *T.P.’s Weekly* kaj similaj eldonoj, Esperanto en Anglujo ne estus tiel disvastiĝata kiel ĝi hodiaŭ estas. Unua ekzemplero de la *Esperanta Gazeto* ne estus kompleta sen korega dankesprimio, kaj la espero ke ĉiamkreskanta nombro de ĵurnaloj estados niaj “Bonegaj Amikoj” en tiu ĉi bonfarada movado.—EDITOR’S NOTE].

KELKAJ FABLOJ EL ESOPO.

LA ALAŬDO KAJ ALAŬDIDOJ.—En kampo da matura greno troviĝis kovitaro de alaŭdidoj, kaj la patrino ĉiutage atendis la venon de la rikoltistoj. Ĉiufoje kiam ŝi foriris, ŝi ĉiam diris al siaj geidoj ke ili rakontu al ŝi ĉion, kio okazos dum ŝi forestis. En tago, alvenis la mastro. “Estas nun la tempo voki ĉiujn miajn najbarojn,” li diris, “kaj rikolti mian grenon.”

Kiam la maljuna alaŭdo aŭdis pri tio, ŝi diris al siaj idoj: “Se li fidas je siaj najbaroj, li ne baldaŭ rikoltos sian grenon.”

La proksiman tagon, la bienulo revenis, kaj vidante nenion faritan, li diris al sia filo: “Iru kaj voku viajn onklojn kaj kuzojn, por ke ili komencu morgaŭ.” Sed la alaŭdo diris al siaj idoj ke ili ne timu, “Ĉar,” ŝi rimarkis, “la parencoj ankaŭ havas siajn kampojn da matura greno, kiujn ili devas rikolti.”

Ŝi denove forestis, kaj la mastro, venante kiel antaŭe, nun diris al sia filo: “Ni mem laboru kaj komencu morgaŭ nian rikolton.”

Kiam la alaŭdidoj rakontis tiuniron al la patrino—“Nun,” diris ŝi, “ni vere bezonas forflugi.”

“Kion vi deziras farita, tion vi mem faru.” (6266).

LA AZENO EN LEONA HAŬTO.—Azeno, vestita je leona haŭto, fiere vagadis kaj timigis ĉiun el la timemaj bestoj kiujn li renkontis en la ĉirkaŭaĵo. Ekvidante vulpon, li ankaŭ volis malkvieti tiun ĉi. Sed Rejnardo, aŭdinte la azenanbruan voĉon, diris:—“Nu, ja, mi ankaŭ timiĝus se mi ne ĵus estus aŭdinta vin bleki.”

“Trompantoj ĉiam estos eltrovitaj.”

(6266)

In order that this Gazette may be useful as a propaganda agent, it has been considered advisable to include in each number a synopsis of the Grammar of Esperanto, so that those hitherto ignorant of its system may be the better able to appreciate the magazine.

SYNOPSIS OF THE GRAMMAR.

The ALPHABET is composed of 28 letters. They are the following:—

A B C Ĉ D E F G Ĝ H Ĥ I J Ĵ K L M N O P R S Ŝ T U V Z and Ŭ.

The VOWELS are always given a long sound; as in the well-known phrase, "Pa, may we go too?" Shorthand students will at once recognise them as the long vowels of "Pitman." Their sound can also be illustrated by—"Bart, Bait, Beat, Boat and Boot."

The following CONSONANTS need special attention. It must be remembered that the sounds given are invariable, because *Esperanto spelling is phonetic and each letter has only one sound*:—

The letter C is sounded as in Czar, or as the "ts" in Bits.

"	"	Ĉ	"	"	Church.
"	"	G	"	"	Gag; <i>i.e.</i> , the hard sound.
"	"	Ĝ	"	"	George; <i>i.e.</i> , the soft sound.
"	"	H	"	"	His; <i>i.e.</i> , it is aspirated and never mute as in French.
"	"	Ĥ	"	"	Loch; <i>i.e.</i> , the Scotch or German "CH" or Spanish "J."
"	"	J	"	"	the English letter Y. Thus Paroloj is sounded Paroloy.
"	"	Ĵ	"	"	the French J in Bijou or the S in the English word Pleasure.
"	"	S	"	"	in Sun; never as in Rose (Rozo in Esperanto).
"	"	Ŝ	"	"	in She.

The English letters Q, W, X and Y do not exist in Esperanto.

The letter Ŭ is only found in diphthongs—Baldaŭ is sounded Bahldow.

The one remaining point to be mentioned is that "AJ" is the same as in By. "OJ" as in Boy.

ALL NOUNS end in O in the nominative singular. Birdo, a bird.

When the direct object to a verb, an N is added to this O. Mi havas birdon, I have a bird.

All nouns form the PLURAL by adding J to the singular. Birdoj, birds. If objective, birdojn.

All ADJECTIVES end in A and agree with the noun in number and case. Mi havas belajn birdojn, I have beautiful birds.

The INFINITIVES of VERBS always end in I. Lerni, to learn. Pensi, to think.

PRESENT INDICATIVES end in AS in all persons singular and plural. Mi iras, I go. Ili iras, they go.

PAST INDICATIVES end in IS in all persons singular and plural. Mi iris, I went. Ni iris, we went.

FUTURE INDICATIVES end in OS in all persons singular and plural. Ŝi iros, she will go.

CONDITIONAL MOOD ends in US in all persons singular and plural. Li irus, he would go.

IMPERATIVE MOOD ends in U. Parolu! speak! Iru! go!

SUBJUNCTIVES are formed by using "KE" and the Imperative. Ke mi iru, that I might go.

The PRESENT PARTICIPLE ACTIVE ends in ANTA—Iranta, going. In the Passive voice in ATA—Farata, being done.

PAST PARTICIPLE ACTIVE ends in INTA—Irinta, having gone. In the Passive voice in ITA—Farita, having been done.

FUTURE PARTICIPLE ACTIVE ends in ONTA—Ironta, about to go. In the Passive voice in OTA—Farota, about to be done.

ADVERBS end in E—Bone, well. Bele, beautifully.

1. The DEFINITE ARTICLE is invariably LA in all cases singular and plural. La Patroj, the Fathers.
2. There is no indefinite article in Esperanto. Patro, a Father; or merely Father, as the case may be.
3. "NOT" is expressed by "NE." Mi ne havas amikon, I have not a friend.
4. Questions are introduced by "Ĉu." Ĉu mi ne havas amikon? Have I not a friend?
5. ESTI, to be, is the auxiliary verb in Esperanto. Havi, to have, is never an auxiliary.

N.B.—There are no exceptions or irregularities in Esperanto.

The VOCABULARY has been simplified by about 30 affixes, which are used to modify the meanings of root words. The commonest are the following PREFIXES :—

BO indicates relationship by marriage. Bofrato, Brother-in-law.
 DIS indicates separation, as in English. Dissiri, to tear to pieces.
 EK indicates the commencement of an action. Eklerni, to begin to learn.
 MAL is always used to indicate OPPOSITES. Varma, warm. Malvarma, cool. Amiko, friend.
 Malamiko, enemy.
 RE denotes the repetition of an action. Relerni, to relearn. Rediri, to say again.

The principal SUFFIXES are the following :—

AĴ signifies an object made from—thus, Fruktajo, something made from fruit.
 AR signifies a collection of. Arbo, a tree. Arbaro, a forest.
 EBL signifies possibility. Videble, visibly. Lernebla, learnable.
 EC signifies an abstract quality. Boneco, goodness. Beleco, beauty.
 EG signifies increase. It is the augmentative suffix. Granda, large. Grandega, immense.
 EJ signifies the place where an action takes place. Lernejo, school. Preĝejo, church.
 ET is the diminutive suffix. Infaneto, a little child. Varmeta, lukewarm.
 IG denotes the causing of an action. Morti, to die. Mortigi, to kill.
 IĜ denotes turning or becoming. Paligi, to turn pale. Fortigi, to become strong.
 IL denotes the instrument by which an action is performed. Kudri, to sew. Kudrilo, a needle.
 IN denotes the feminine. Patro, father. Patrino, mother. Onklo, uncle. Onklino, aunt.
 IST denotes the occupation, or means of livelihood. Botisto, bootmaker. Servisto, manservant.
 UL denotes the possession of a Quality or Attribute. Blindulo, a blind man. Danculo, a dancing man.

By means of these affixes, the Vocabulary is enormously simplified.

All should have "The Student's Complete Text Book," 1s. 8d., post free, and "Twelve Exercises," 1s. 3d., in order to thoroughly learn the system; but the above is serviceable as a rough basis.

For the convenience of Esperantists, all works dealing with the language can now be obtained by writing to the Hon. Sec., ESPERANTO CLUB, 41, Outer Temple, London, W.C.

The books most read are:—

"Student's Complete Textbook," by J. C. O'Connor, B.A., 1s. 8d., post free.

"Twelve Exercises with Key," by A. Motteau, 1s. 3d., post free.

"No. 52," a short Grammar, by the Hon. R. H. Geoghegan. Price 7d., post free. This is a capital preliminary work for giving to friends to arouse their interest. For this purpose we will supply *subscribers* with 6 copies for 2s. 6d., post free.

Three Tales by Tolstoy and Pushkin, 1s. 1d. the set.

"Hamlet," translated by Dr. Zamenhof, 2s.

Grammar in French or German, 1s. 6d.

Commentaire in French, 2s.

Prose Selections, 2s. 6d. and 1s. 6d.

Complete Stories from back "L'Espérantistes," 2d. each.

"Tourist's Phrase-Book," in 6 languages, 6d.

The following monthly magazines can be obtained. The annual subscriptions are :—

"La Lingvo Internacia," printed wholly in Esperanto, 3s. 6d.

"L'Espérantiste," in French and Esperanto, 4s.

"La Lumo," in French, English, and Esperanto, 2s. 6d.

"La Belga Sonorilo," in French, Flemish, and Esperanto, 2s. 6d.

"La Bohema Esperantisto," in Czech and Esperanto, 3s.

"La Rondiranto," in Bulgarian and Esperanto, 3s.

The new "Internacia Medicina Revuo" will appear every two months. Subscription 6s. 6d. per annum.

The English-Esperanto and Esperanto-English Dictionaries will be ready shortly. Price 2s. 6d. each.

"French-Esperanto Vocabulaire," 2s. 6d. ;

"Esperanto-French Dictionnaire," 1s. 6d.

"Braille Instruction-Book for the Blind," 4s.

Neat star-shaped Badges, for use when travelling, are kept in stock. Price 9d. each.

L'Espero.

Himno de
DRO. ZAMENHOF.Marŝa Muziko de
Esperantisto 6266.

En la mon-don ve-nis no-va sent-o, Tra la mon-do ir-as fort-a vo-ko

Per flu-gi-loj de fa-ci-la ven-to Nun de lo-ko flu-gu ĝi al lo-ko!

prokraste. *Fino.*

Me al gla-vo san-gon soi-fan-ta Ĝi la ho-man ti-ras fa-mi-li-on

Al la mond' e-terne mi-li-tan-ta Ĝi pro-mesas sanktan harmo-ni-on.

malakce. *D.K.*

Sub la sankta signo de l'espero
Kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero
Per laboro de la esperantoj.

En la mondon, &c.

Forte staras muroj de miljaroj
Inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj
Per la sankta amo disbatitaj.

En la mondon, &c.

Sur neutrala lingva fundamento,
Komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento
Unu grandan rondon familian.

En la mondon, &c.

Nia diligenta kolegaro
En laboro paca ne lacigos,
Ĝis la bela sonĝo de l'homaro
Por eterna ben' efektiviĝos.

En la mondon, &c.

The Scale of Charges for Advertisements in this Gazette is:—

Apply to:—	Whole Page	£3	Eighth Page	10s. 6d.
	Half Page	£1 15 0	Paragraph Advertisements, 1s. a line	
	Quarter Page	£1	25% Reduction is allowed on a series of Six Insertions.	

The Advertisement Manager, Mr. F. W. Zimer, 2, Pancras Lane, Queen St., London, E.C.

FOR FOREIGN CORRESPONDENCE
the great range of its keyboard the easy and economical interchangeability of its types, the singularly clear and elegant beauty of its work and its adaptability to every possible requirement of Polite Letter writing or of Business Communications render the

Nº 10 LIGHT RUNNING YOST
the most perfect Writing Machine in the world.

FOR PARTICULARS, see our ART CATALOGUE, post free.
THE YOST TYPEWRITER COMPANY, LIMITED, 50, HOLBORN VIADUCT, LONDON, E.C.

POR ALILANDA KORESPONDADO
la granda entendo de sia klavaro, kaj la facila ekonomia interŝangebleco de siaj signoj, la tre klara kaj eleganta beleco de sia skribado, kaj sia alfareco por ĉia ebla postulo de Bonmaniera Leterskribado au por komercaj komunikadoj faras la

Nº 10 FACILKURANTAN YOST
la plej perfektan skribmaŝinon en la Mondo.

EWEN'S
Colonial Stamp Market, Ltd.,

32, PALACE SQ., NORWOOD, LONDON, S.E.

Unused British Colonial Stamps and New Issues, at 1/1 per 1/- face value.

PRICE LIST FREE.

CORRESPONDENCE.—Esperanto, English, French, German, Italian, Spanish, Portuguese, Dutch, Russian.

The Typists' Review.

A New Monthly Magazine devoted to the interests of the Typewriting Profession, Commercial and Business Training, and the Propagation of Esperanto. No. 1 now ready. Post free, 1½d.

Publisher: Annual Subscription, 1s. 6d.
GUILBERT PITMAN, Cecil Court, Charing Cross Rd., London, W.C.
Editorial Office: 6, Dorset Street, London, E.C.

LONDONO

Pensio por sinjorinoj kaj sinjoroj Hejmaj komfortaĵoj bano (varma kaj malvarma). Moderaĵ prezoj. Oni parolas kaj korespondas en Esperanto, Angla kaj Franca lingvoj. — **Madame O'CONNOR, 17, St. Stephen's Square, Bayswater, W.**

The "Review of Reviews"

Is the Best Magazine for Busy People.
And it is read by 'Esperanto' Students.

The aim of this Magazine is to make the Best Thoughts of the Best Writers universally accessible at a Trifling Cost.

The busiest and poorest in the community may here follow with intelligent interest the great movements of Contemporary History.

Post Free for Twelve Months, 8/6,
10 fr. 75 c., or 8.50 marks.

Office: MOWBRAY HOUSE, NORFOLK ST., LONDON.

ESPERANTO BADGES,

AS worn on the Continent and in the far East for recognition of travellers, etc., in green enamel with gilt initial and rim.

Societies supplied at the following rate:

50 Badges as Studs for the Buttonhole	... ..	£2 10 0
50 " " Ladies' Brooches	... ..	£2 10 0
50 " " Scarf Pins	... ..	£2 10 0
Terms - Cash with Order.		

T. WALTER JONES,
48/50, Hylton St., Birmingham.

CONCORD:

Journal of the International Arbitration and Peace Association.

Published on 15th of each Month.

2/6 per annum, from 40, Outer Temple, W.C.

Correspondence Lessons in Esperanto

ARE GIVEN BY

Mr. A. MOTTEAU, Certified Teacher of Esperanto,

The Course, 7/6. 157, Earlham Grove, Forest Gate, London, E. . . .

PEARS

FONDITA 1789.

PLI OL 100 JAROJ.

SAPFARISTOJ AL LA REĜO KAJ REĜINO.

Nedisputebla Pruvo de Supereco.

De **Dr. REDWOOD, Ph.D., F.C.S., F.I.C.**, *Antaŭa Profesoro de Ĥemia kaj Farmacio al la Farmacia Societo de Granda Britujo.*

ESTINTE permesita de Sroj. PEARS aĉeti specimenojn de ilia sapo iam kaj ie (tiel certigante ke tiuj specimenoj estis tute de sama kvalito kiel oni vendadas al publiko) kaj prui ilin per la plej severa ĥemia analizo, mi povas atesti pri ĝia senŝanĝa pureco.

Mia analizaj kaj praktikaj eksperimentoj je SAPO PEARS nun daŭris dum PRESKAŬ KVINDEK JAROJ dum tiu tempo

 Mi neniam eltrovis alian Toaletan Sapon kiu tiel proksimigas je mia idealo de perfekteco,

tiel esta ĝia pureco ke oni povas konfidege uzadi ĝin je la plej delikataj kaj plej sentemaj haŭtoj.

PEARS

ESTABLISHED 1789.

OVER 100 YEARS.

SOAP-MAKERS TO THE KING & QUEEN.

Indisputable Evidence of Superiority.

From **Dr. REDWOOD, Ph.D., F.C.S., F.I.C.**, *Late Professor of Chemistry and Pharmacy to the Pharmaceutical Society of Great Britain.*

BEING authorised by Messrs. PEARS to purchase at any and all times and of any dealers samples of their Soap (thus ensuring such samples being of exactly the same quality as is supplied to the general public), and to submit the same to the strictest chemical analysis, I am enabled to guarantee its invariable purity.

My analytical and practical experience of PEARS' SOAP now extends to NEARLY FIFTY YEARS during which time

 I have never come across another Toilet Soap which so closely realises my ideal of perfection,

its purity is such that it may be used with perfect confidence upon the tenderest and most sensitive skin.